

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗ

Πρωτοδίκου Διοικητικῶν Δικαστηρίων, κάτοχος

μεταπτυχιακῶν διπλωμάτων στο Δημόσιο Δίκαιο καὶ στήν Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

(Α) ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Ἡ ἐπί τῶν αἱρέσεων εἰδική Ἐπιτροπή τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου (Bundestag) συνεστήθη μέ ἀπόφαση τῆς Βουλῆς τῆς 9-5-1996 μετά ἀπό σχετική πρόταση (τῆς 25-10-1995) τῆς Ἐπιτροπῆς (ἐξετάσεως) Παραπόνων τῆς Βουλῆς αὐτῆς. Τά παράπονα ἐν προκειμένῳ προήρχοντο ἀπό πολλούς πολίτες πού ἐξέφραζαν τήν ἀνησυχία τους γιά τήν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων. Ἡ ἀνάθεση σέ εἰδική ἐπιτροπή τῆς ἐξετάσεως τῶν προβλημάτων πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν δραστηριότητα τῶν «λεγομένων» αἱρέσεων καί τῶν «ψυχο-όμάδων», ψηφίσθηκε ἀπό ὅλα τά ἄλλα κόμματα τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου πλὴν τῶν Πρασίνων.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀπετελεῖτο ἀπό 13 βουλευτές ἐξ ὄλων τῶν κομμάτων καί ἀπό 12 εἰδικούς ἐπιστήμονες τούς ὁποίους ὥρισαν τά κόμματα ὡς εἰδικούς ἐπί τοῦ θέματος (ἀπό πλευρᾶς νομικῆς, πολιτικῆς, ψυχολογικῆς, κοινωνιολογικῆς κ.ο.κ.).

Οἱ ἐργασίες τῆς Ἐπιτροπῆς διήρκεσαν δύο ὀλόκληρα χρόνια.

Ἡ Ἐπιτροπή προέβη εἰς ἀκροάσεις πολλῶν προσώπων, ὅπως θυμάτων τῶν αἱρέσεων, ἐζήτησε δέ τήν γνώμη ἀκόμη καί τῶν ἰδίων τῶν αἱρέσεων. Ἀκόμη, ἡ Ἐπιτροπή ἄκουσε τίς γνώμες εἰδικῶν ἐπί τοῦ θέματος διαφόρων ἐπιστημονικῶν εἰδικοτήτων, καί κάλεσε ἀπό τό ἐξωτερικό πρόσωπα ἀσχολούμενα μέ τό πρόβλημα προκειμένου νά πληροφορηθῆ τήν κατάσταση στίς ἄλλες χώρες, μεταξύ αὐτῶν δέ ἦσαν ὁ διδάκτωρ κ. Κρίππας καί ὁ καθηγητής κ. Ἀλέξανδρος Ντὸρκιν.

Ἐπειδή περαιτέρω, ἡ Ἐπιτροπή διεπίστωσε σοβαρές ἐλλείψεις ἐπιστημονικῆς προσεγγίσεως τοῦ θέματος σέ ὀρισμένα γνωστικά πεδία, διά τοῦτο ἀνέθεσε εἰς εἰδικούς ἐπιστήμονες εἰδικές ἐρευνες γιά τήν κατά τό δυνατόν διευκρίνιση ὀρισμένων ἀμφιλεγόμενων σημείων. Τέτοιες ἐρευνες διεκπεραιώθηκαν διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πού χρησιμοποίησε τά σχετικά πορίσματα.

Ἡ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κα Ὕρτρουν Σαϊτςλε, τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ

κόμματος, τό 1996 καί λίγους μόνο μήνες μετά τήν τυπική έναρξη τών έργασιών τής Έπιτροπής, είχε διατυπώσει τήν γνώμη, κάτω ιδίως από τό ειδικό βάρος τών αναλύσεων καί τών σκέψεων πού προκαλεί ή δράσις τής οργανώσεως Σαηεντόλοτς, ότι «θέλουμε έναν πλουραλισμό μέ χριστιανικές βάσεις για όλη τήν Εύρώπη». Τό 1996 ακόμη, ή επί τών αίρέσεων ειδική εκπρόσωπος του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος σημείωνε ότι ή πλήρης απαγόρευση τής Σαηεντόλοτς δέν μπορεί νά θεωρηθῆ ρεαλιστική, ὅπως τότε τήν πρότειναν ὀρισμένοι Ὑπουργοί Γερμανικῶν κρατιδίων του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος. Τό μέγα πρόβλημα για τήν Γερμανία ἦταν καί παρέμεινε ή Σαηεντόλοτς λόγω προδήλως τής ἠθικῶς ἀδιστάκτου οικονομικῆς ἀλλά καί πολιτικῆς διεισδύσεως πού αὐτή ἐπιχειρεῖ.

Καί στήν ἐκθεση ἐπομένως τής Έπιτροπής, τό θέμα τής Σαηεντόλοτς εἶναι τό κατ' ἐξοχήν θέμα, στό ὁποῖο μόνον ἄλλωστε παρατηρεῖται σημαντικός βαθμός πολιτικοῦ κονσένσους ὅλων τών Γερμανικῶν κομμάτων σχετικά μέ τήν ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως του φαινομένου τής παραδρησκείας. Διότι στά λοιπά θέματα, αὐτά πού ἀφοροῦν τίς ἄλλες αἵρέσεις, καί ιδίως τίς λεγόμενες ψυχο-ὀμάδες, παρατηρεῖται μεγάλη ἀπόκλισις ἀπόψεων. Συμφωνία πάντως τών χριστιανοδημοκρατῶν, τών σοσιαλδημοκρατῶν καί τών ἐλευθέρων-δημοκρατῶν μελῶν τής Έπιτροπής (καθώς καί τών ειδικῶν ἐπιστημόνων τής Έπιτροπής), παρατηρεῖται στά νομικά θέματα.

Παρά ταῦτα, στό πολιτικό πεδίο, ἐνῶ οἱ σοσιαλδημοκράτες καί οἱ ειδικοί τους ἐπιστήμονες, πού μετέσχον στήν Έπιτροπή, ἀντιλαμβάνονται τό πρόβλημα τών αἰρέσεων σχεδόν ὀρθόδοξα, δηλαδή βλέπουν ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ὄχι μόνο για τά συγκεκριμένα δύματα τών αἰρέσεων ἀλλά καί για τήν κοινωνία, για τό κράτος καί ὅλους τούς θεσμούς του, ή πλειοψηφία τής Έπιτροπής θεωρεῖ ὅτι τέτοια γενικώτερα προβλήματα πέραν τών περιπτώσεων ἀτόμων-θυμάτων, δημιουργεῖ μόνο ή Σαηεντόλοτς.

Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔχει ὅτι ή κρατοῦσα ἀντίληψη στήν Έπιτροπή διαπνέεται ἀπό τίς ιδέες πού ἔχουν περάσει στήν κοινωνική ψυχολογία μέσω του λεγομένου μεταμοντερνισμού. Ἡ μεταμοντερνιστική κατεύθυνσις στόν κλάδο αὐτό τής κοινωνιολογίας, τείνει ὡς φαίνεται νά καταστή ή ἀπολυτοποιημένη «ἐκκλησιολογία» του εἰς τήν πεπτωκυῖα κατάστασι ἀνθρώπου. Χαρακτηρίζεται δέ ἀπό τά δόγματα α) περί τής παραλόγου καί πολυδιασπασμένης ἐξελιξέως τών πάντων, β) περί ἀτομοκεντρισμοῦ, γ) περί «ἀνοικτότητος» τής κοινωνίας καί του ἀτόμου εἰς κάθε τί νέο, δ) περί ἀνεκτικότητος εἰς κάθε τί ὁσοδήποτε ἀφύσικο ἤ καί βλάσφημο, ε) περί τής ἔναντι τών κοινωνικῶν ἀξιῶν προτεραιότητος τών ἀτομικῶν βιωμάτων ἤ (τό πολύ) τών ἀπό κοινού δρωμένων καί τών κοινῶν μύθων ἐν εἶδει ψευδο-ψυχοθεραπείας, - ταῦτα δέ ὄχι ὡς κάτι τό προβληματικό, ἀλλά ὡς κάτι τό ἐπιστημονικῶς καί κοινωνιολογικῶς φυσικό, ὡς κάτι τό νομοτελικῶς ἀναπότρεπτο καί ὡς κάτι τό «ἀειφόρος» «μελλοντικό»!

Αὐτή ή βάση του δογματικοῦ καί μεταμοντέρνου ἀτομοκεντρικοῦ πλουραλισμοῦ ή ὁποία χαρακτηρίζει τήν Ἐκθεση, ἀδικεῖ καί τήν Έπιτροπή καί τήν Γερμανία ὡς ιστορική πραγματικότητα. Γιατί ὠδηγήθηκε ή Έπιτροπή ἐξ αἰτίας τής προαναφερθείσης ἀν-ιστόρητης, συγκριτικῆς καί πανρησκευτικῆς, δογματικῆς-ιδεολογικῆς βάσεως, εἰς τήν ἐκ προοιμίων ἀποδοχή τών σημαντικωτέρων σημείων τής προπαγάνδας τών νεοφάνων αἰρέσεων. Αὐτές οἱ αἵρέσεις καί οἱ διδασκαλίες τους ἄλλωστε, μᾶλλον βρίσκονται ἀμέσως ἤ ἐμμέσως πίσω ἀπό τήν προώδηση τών θεωριῶν του μεταμοντερνισμού εἰς τό βάθος τής δογματικῆς ἀπολυτότητος καί εἰς τόν θρόνο τής κυριάρχου καί ἀναποτρέπτου ἐξελιξέως.

Στήν συνέχεια όμως, ἐν ὄψει τῶν συγκεκριμένων προβλημάτων πού προξενεῖ ἡ δράσις τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἡ Ἐπιτροπή ἐκμεταλλεύεται ὅλες τίς δυνατότητες ὀρθῶν νομικῶν ἀπόψεων πού τῆς κατέλιπε ἡ ἀνωτέρω ἐσφαλμένη δογματική καί ἰδεολογική βάση. Θά ἔλεγε μάλιστα κανεῖς, ὅτι στ' ἀλήθεια ἡ Ἐπιτροπή παραμερίζοντας τήν ἰδεολογική καί δογματική βάση τῆς ἐνστερνίζεται τήν χριστιανική ἀντίληψη περί ἀνθρώπου, περί κοινωνίας καί περί πολιτείας, καί προβαίνει εἰς πράγματι πολύ ἐνδιαφέρουσες νομικές παρατηρήσεις καί συγκεκριμένες προτάσεις. Ποιές εἶναι οἱ προτάσεις αὐτές:

A) Ἰδρυση ἑνός κρατικοῦ Ἰδρύματος, μέ σκοπό τήν συγκέντρωση στοιχείων πρὸς χρήση ἀπό τὰ κρατικά ὄργανα καί τήν οἰκονομική ὑποστήριξη πρώην μελῶν νεοφανῶν αἱρέσεων ἢ διγόντων ἀπό τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις.

Εἰδικώτερα, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει γιά τό Ἰδρυμα: Αὐτό νά ὀρίξη τά πλαίσια καί τά ζητήματα μέ τά ὁποῖα θά ἀσχολοῦνται οἱ συμβουλευτικοί περί τῶν αἱρέσεων σταθμοί. Νά προκαλῆ ἔρευνες ἢ νά κάνη τό ἴδιο ἔρευνες. Νά περιλάβη σχετικό ὑλικό σέ βιβλιοθήκη, μέ πιθανή δημοσίευση ὑλικοῦ μέσω τῶν νέων μέσων ἐπικοινωνίας. Νά ἐνημερώνη τήν κοινή γνώμη μέ δημοσιεύσεις βιβλίων εἴτε δικῶν του εἴτε ἄλλων τά ὁποῖα ἐγράφησαν μέ δική του πρωτοβουλία. Νά διαμορφώνη καί νά διεξαγάγη προγράμματα περαιτέρω ἐπιμορφώσεως τῶν προσώπων πού ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα τῶν αἱρέσεων. Νά ἐπεξεργάζεται κείμενα ψυχολογικοῦ ἢ κοινωνικο-παιδαγωγικοῦ περιεχομένου προκειμένου νά ἀποστέλλονται ὡς προτάσεις εἰς ἀρμόδιους πρὸς περαιτέρω ἐνέργειες φορεῖς. Νά προωθῆ ἐθνική καί διεθνή ἀνταλλαγή (ἀπόψεων καί πληροφοριῶν), ἐνδεχομένως μέ συνέδρια εἰδικῶν (-πανεπιστημιακῶν). Νά διαμεσολαβῆ μεταξύ κρατικῶν ὀργάνων πού ἀσχολοῦνται μέ τό θέμα, καθὼς καί, ἐνδεχομένως, μεταξύ ιδιωτῶν ἢ ὑπευθύνων συμβουλευτικῶν σταθμῶν σέ θέματα νεοφανῶν αἱρέσεων. Νά παρέχη συμβουλές πρὸς ἰδιῶτες καί ἰδιωτικούς φορεῖς πού συμβουλεύουν περί νεοφανῶν αἱρέσεων. Τό Ἰδρυμα αὐτό, κατά τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς, πρέπει νά συσταθῆ ὡς νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

B) Ἐνίσχυση καί πάλι ἀπό τό κράτος τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν (δηλαδή πρωτοβουλιῶν γονέων, κέντρων βοήθειας ἀπό τήν ἐκκλησία, κ.ο.κ.) οἱ ὁποῖοι παρέχουν βοήθεια καί συμβουλές σχετικά μέ τίς ἐπικίνδυνες δραστηριότητες νεοφανῶν αἱρέσεων καί συνεργασία μέ τούς ὀργανισμούς βοήθειας αὐτούς - δεδομένου ὅτι μετά ἀπό δύο ἀποφάσεις τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῆς 27-3-1992 σταμάτησε ἡ ἐνίσχυσις αὐτή. Τό δικαστήριο ἔκρινε ὅτι οἱ ὀργανισμοί βοήθειας ὑπάρχει κίνδυνος νά προσβάλλουν τό δικαίωμα θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί γι' αὐτό ἀπαιτεῖται εἰδική νομοθετική ἐξουσιοδότηση πρὸς τήν Διοίκηση προκειμένου αὐτή νά ἐνισχύη τέτοιους ὀργανισμούς βοήθειας, ὅποτε καί πάλι ἡ Διοίκηση εἶναι δεσμευμένη ἀπό τό καθήκον θρησκευτικῆς καί κοσμοθεωριακῆς οὐδετερότητός της.

Συνέπεια αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, ἦταν νά μήν μπορεῖ νά προχωρήσῃ τέτοια νομοθετική ἐξουσιοδότηση, ἀφοῦ ἡ Γερμανική κυβέρνησις σχημάτισε τήν ἐντύπωση, ἀπό γνώμες συνταγματολόγων, ὅτι σέ κάθε περίπτωσιν μιά τέτοια νομοθετική ἐξουσιοδότηση θά

προσέκρουε στο δικαίωμα θρησκευτικής ελευθερίας των νεοφανεών αιρέσεων. Η Έπιτροπή όμως, ανατρέπει τήν έντύπωση αυτή, ύποστηριζόμενη από τή γνώμη πολλών συνταγματολόγων ότι ή θρησκευτική ελευθερία σταματά όταν θίγονται άλλα θεμελιώδη (συνταγματικά) δικαιώματα.

Έπομένως, λέει ή Έπιτροπή, τό κράτος όφείλει νά ένισχύη όργανισμούς βοηθείας έναντι των δραστηριοτήτων των αιρέσεων όχι μόνο για νά μήν συμβαίνουν τελετουργικοί φόνοι αλλά και για τήν προστασία τής ζωής και τής υγείας των πολιτών. Άρα, κατά τήν Έπιτροπή, τό κράτος μπορεί νά ένισχύη τήν πλήρη έννημέρωση περί των κινδύνων από τήν δράση των νεοφανεών αιρέσεων για τήν ζωή και τήν υγεία των πολιτών καθώς και τήν παροχή συμβουλευτικής βοηθείας, έτσι ώστε ή έννημέρωση και ή βοήθεια νά παρέχονται και από ιδιωτικούς ή έκκλησιαστικούς φορείς.

Γ) Είσαγωγή ειδικού νόμου περί τής βοηθείας εις τήν αντιμετώπιση καταστάσεων τής ζωής (Lebensbewaeltigungshilfe). Καθ' όσον, διαφορετικά, ό πολίτης μένει έκτεθειμένος χωρίς καμία προστασία σέ μία ψυχο-άγορά ή όποία έχει αναπτυχθή τά τελευταία χρόνια και εις τήν όποία δέν μπορεί κανείς ποτέ νά ξέρη μέ βεβαιότητα τί ποιότητας είναι ή προσφερομένη θεραπεία, όσο και άν προσπαθήση νά ένημερωθῆ.

Έδῶ, νά σημειώσουμε ότι προωδήθηκε και κατατέθηκε σχετικό νομοσχέδιο στήν Γερμανική Βουλή ήδη επί κυβερνήσεως Κόλ (-1998). Τό νομοσχέδιο αυτό είναι πολύ σημαντικό και περιμένει τήν διαμόρφωση όμοίας πολιτικής βουλήσεως στήν νέα κυβέρνηση τής συμμαχίας Σοσιαλδημοκρατών-Πρασίνων, πράγμα δύσκολο ακριβώς λόγω τής στάσεως των Πρασίνων και μερίδος του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος υπέρ τής Νέας Έποχής και τής Νέας Τάξεως Πραγμαμάτων.

Τό νομοσχέδιο είναι πολύ απλό και ουσιαστικό. Στηρίζεται στις κλασσικές νομικές αντιλήψεις περί συμβάσεων που δίδονται μέ βάση τό (έκχριστιανισμένο) βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο: Σεβασμός στήν ελεύθερη βούληση των συμβαλλομένων σέ συμβάσεις μέ αντικείμενο βοηθείας σέ θέματα ζωής και ρύθμιση τής προστασίας του ασθενεστέρου μέρους α) διά τής ύποχρεωτικής και έπακριβους έννημερώσεως αυτού και β) διά του έγγραφου τύπου ως ύποχρεωτικού για τό έγκυρον τής συμβάσεως

Δ) Μελέτη και είσαγωγή τής ποινικής ευθύνης νομικών προσώπων, πράγμα σημαντικό για έγκλήματα διαπραττόμενα εις τά πλαίσια τής δραστηριότητας νεοφανεών αιρέσεων μέ πολλά οικονομικά μέσα, διεθνή διακλάδωση και κέντρο στο έξωτερικό. Τοῦτο, διότι ή τιμωρία του φυσικού και ήθικου αὐτουργού είναι ανεπαρκής αφού προβλέπεται ή καταδίκη τους εις μικρές χρηματικές ποινές - μικρές, λόγω τής λήψεως υπ' όψιν των δικών τους οικονομικών συνθηκών, όπως έπιτάσσει ό Ποινικός Κώδικας, παρ' όλον ότι ή δράσις τους έντάσσεται. στο εύρύτερο πλαίσιο τής δράσεως νεοφανεών αιρέσεων ή έν γένει νομικού προσώπου.

Μάλιστα, τέτοια ποινική ευθύνη νομικού προσώπου, συμπορεύεται μέ τήν από 19-7-1997 απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέ τήν όποία τά κράτη-μέλη

καλούνται να υιοθετήσουν νομοθεσία που να κολάζει ποινικώς νομικά πρόσωπα ιδίως για συμμετοχή οργάνων τους σε άπάτη, δωροδοκία και ξέπλυμα χρήματος.

Πράγματι, τό Γερμανικό Ύπουργείο Δικαιοσύνης ενημέρωσε τήν Έπιτροπή ότι μελετάται ή εισαγωγή τής ποινικής ευθύνης νομικών προσώπων.

Η Έπιτροπή επισημαίνει ακόμη ότι σε νεοφανείς αιρέσεις δημιουργούνται ένδεχομένως καταστάσεις διαπράξεως ποινικών αδικημάτων, χωρίς τό υπάρχον πλαίσιο τής ποινικής διαδικασίας να επιτρέπη τήν όρθή κατανομή τής ποινικής ευθύνης μεταξύ τών μελών τής νεοφανούς αιρέσεως, ιδίως όταν ό δράστης διέπραξε τό ποινικό αδίκημα ακολουθώντας οδηγίες τής αιρέσεως. Καλεί λοιπόν ή Έπιτροπή σε προσεκτική μελέτη του προβλήματος αυτού, ώστε να υπάρξει ποινική ευθύνη του νομικού προσώπου και μέσω αυτής, έννοείται, τών άρμοδίων και άληθώς κυρίως υπευθύνων τής νεοφανούς αιρέσεως.

Ε) Εισαγωγή ειδικού ποινικού αδικήματος για τήν περίπτωση «παιγνιδιών πυραμίδας ή άλυσίδων» στην οικονομία, τά όποια συνιστούν μέθοδο προσηλυτισμού και πορισμού κερδών από όρισμένες νεοφανείς αιρέσεις ή παραδρησκευτικές κινήσεις με κερδοσκοπικές επιδιώξεις. Καθ' όσον, ό έμπνευστής του όλου «παιγνιδιού» προσπορίζεται μεγάλα ποσά άναπτύσσοντας «σημαντική έγκληματική ένέργεια», πολύ μεγαλύτερη έναντι του άυτουργού.

ΣΤ) Η Έπιτροπή προτείνει, ακόμη, άναφορικώς προς νομοσχέδιο που κατετέθη εις τήν Όμοσπονδιακή Βουλή και άφορά τήν δραστηριότητα του διαμεσολαβητού χρηματοδοτικών παροχών και του διαμεσολαβητού ασφάλειών, να έξετασθή τό κατά πόσον ή έφαρμογή του νόμου μπορεί να επέκταδη σε συστήματα (περίπλοκων) έπιχειρησιακών δομών και σε συστήματα όργανώσεως πολυεπιπέδου μάρκετινγκ (Strukturvertrieb- und Multi-Level-Marketing-Systeme).

Ζ) Η Έπιτροπή προτείνει ή Όμοσπονδιακή Ύπηρεσία Διοικήσεως (Bundesverwaltungsamt) να αναλάβη

α) τήν συγκέντρωση στοιχείων για τίς «νεοφανείς δρησκευτικές και ιδεολογικές κοινότητες και ψυχο-όμάδες» καθώς και για τίς όργανώσεις που συνδέονται με αυτές,

β) τήν πληροφόρηση τών κρατικών όργάνων καθώς και τών ιδιωτικών (και εκκλησιαστικών) φορέων που ασχολούνται με τήν βοήθεια και τήν παροχή συμβουλών εις θιγέοντας από τήν δράση τών άνω όμάδων και

γ) τήν ενημέρωση τής κοινής γνώμης και τών ειδικών (πανεπιστημιακών κλπ) σχετικά με «τους κινδύνους στον χώρο τών νέων δρησκευτικών και ιδεολογικών κοινοτήτων και ψυχο-όμάδων».

Η) Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νά ὀρισθῇ εἰς τόν νόμο πού ἀφορᾷ τίς ἐνώσεις προσώπων, ὅτι δέν πρέπει νά ἀντίκειται στό Σύνταγμα ἢ δρᾷσις τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, ὁμοίως πρός τήν ρύθμιση γιά τίς λοιπές ἐνώσεις. Ἐπίσης, νά ἐξετασθῇ τό ἄν πρέπει τυχόν νά ἐγκαταλειφθῇ ὁ ὑφιστάμενος διαχωρισμός ἀπό τό κοινό δίκαιο, τῶν περιπτώσεων τῶν θρησκευτικῶν καί ἰδεολογικῶν ἐνώσεων. Ἀκόμη, πρέπει νά ἐξασφαλισθῇ ὅτι γιά τίς φοροαπαλλαγές τῶν κοινωφελῶν ὀργανώσεων, τίθεται ὡς προϋπόθεσις (σέ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση), τοῦλάχιστον ἓνα μίνιμουμ σεβάσμου στό Σύνταγμα καί στούς νόμους.

Θ) Γιά τόν νόμο περί πρακτικῶν θεραπειῶν, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νά ὀρισθῇ μέ σαφήνεια στόν νόμο ὅτι: «Ἐσκίση θεραπευτικῆς τέχνης συνιστᾷ κατὰ τήν ἔννοια τοῦ παρόντος νόμου κάθε ἀνάληψις δραστηριότητος κατ' ἐπάγγελμα ἢ ὡς ἐπιχείρησις, γιά τήν διατήρησις, θεραπεία ἢ ἀνακούφισις ἀπό ἀσθένειαις ἢ πόνο ἢ σωματικῆς βλάβης ἀνθρώπων, ἀκόμη καί ὅταν αὐτή ἢ δραστηριότητα ἀσκεῖται μέσῳ ἄλλων προσώπων. Ἀρκεῖ δέ γιά τήν ὑπαρξήν θεραπευτικῆς τέχνης, τό ὅτι εἰς ἐκεῖνον ἐπί τοῦ ὁποίου αὐτή ἐφαρμόζεται, δημιουργεῖται ἢ ἐντύπωσις ὅτι ἡ δραστηριότητα αὐτή σκοπεύει εἰς τήν θεραπεία ἢ τοῦλάχιστον εἰς τήν ἀνακούφιση ἀπό τῆς ἀνω βάρης».

Ἀκόμη, πρέπει νά ἐξετασθῇ ἄν πρέπει νά περιληφθῇ στόν ποινικό κώδικα ὡς περίπτωση ἀπάτης ἢ ἐξαπάτησις περί τήν θεραπεία, ἰδίως ὅταν ἐξαπατᾶται κάποιος ὡς πρός τό κατά πόσον συγκεκριμένη μέθοδος ἔχει θεραπευτικά ἀποτελέσματα ἐνῶ δέν ἔχει πράγματι καθόλου τέτοια ἀποτελέσματα ἢ δέν ἔχει πράγματι τόσο ἱκανοποιητικά ἀποτελέσματα ὅσο παρουσιάζεται.

Ἐπίσης πρέπει νά ἐξετασθῇ ἡ εἰσαγωγῆ ἐνιαίων κριτηρίων γιά τήν παροχή ἀδείας γιά ἐξάσκηση τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πρακτικοῦ θεραπευτοῦ.

Ι) Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει τήν θέσπισιν εἰδικῆς ρυθμίσεως στόν Ἀστικό Κώδικα (ἄρ. 1631, 1626) κατὰ τήν ὁποία νά ἀφαιρεῖται τό δικαίωμα ἐπιμελείας τοῦ τέκνου στήν περίπτωση κατὰ τήν ὁποία γονεῶν μετέχει σέ θρησκευτικῆς πρακτικῆς ἢ τεχνικῆς πού εἶναι ἀπαξιωτικῆς γιά τό ἀνθρώπινο πρόσωπο ἢ συνιστοῦν κίνδυνον γιά τήν σωματική ἢ ψυχική υἰγεία τοῦ τέκνου. Δέν ἀπαιτεῖται δέ κατὰ τήν Ἐπιτροπή, γιά τόν σκοπό αὐτό, καί ἀλλαγῆ στίς συνταγματικῆς ρυθμίσεις τῶν ἄρθρων 123 καί 125 τοῦ Θεμελιώδους Νόμου.

ΙΑ) Γιά τό ἔγκλημα τῆς αἰσχροκέρδειας, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νά ὀρισθῇ ρητά ὅτι αὐτό ἀφορᾷ καί περιπτώσεις ἐκμεταλλεύσεως ὄχι μόνο τῆς σωματικῆς ἀλλά καί τῆς ψυχικῆς καταστάσεως πιέσεως.

ΙΒ) Ἡ Ἐπιτροπή χαιρετίζει τήν μετά ἀπό εἴκοσι ἔτη μελέτης δεσπισθεῖσα προσφάτως εἰδική νομοθεσία γιά τοῦς ψυχο-θεραπευτέσ καί καλεῖ τόν Νομοθέτη νά ἐποπτεύσῃ ὥστε νά μήν ἀλλοιωθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ νόμου καί ἡ ἀποτελεσματικότητά του μέσῳ τῶν ἐκτελεστικῶν

του διαταγμάτων. Επίσης, νά προσεχθῆ ἡ παροχή ψυχο-θεραπευτικῶν συμβουλῶν στὰ θύματα τοῦ ἐσωτερικοῦ, τῆς ψυχο-ἀγορᾶς καὶ στοὺς ἐξερχομένους ἀπὸ τίς νεοφανεῖς θρησκευτικὲς καὶ ἰδεολογικὲς ὀργανώσεις καὶ ψυχο-ὀμάδες. Οἱ πολλὲς μέθοδοι πού χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς ψυχο-θεραπευτὲς πρέπει νά εἶναι θεωρητικῶς θεμελιωμένες καὶ πρακτικῶς δοκιμασμένες.

ΙΒ) Παρακολούθηση τῆς Σαηεντόλοτς ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Προστασίας τοῦ Πολιτεύματος (Γερμανικὴ ΕἴΠ) τόσο σέ ἐθνικὸ ἐπίπεδο ὅσο καὶ σέ ἐπίπεδο κρατιδίων.

ΙΓ) Διεθνῆς συνεργασία, ἀκόμη καὶ μέ ἐξέταση τῆς δυνατότητος νά δημιουργηθῆ ἐπὶ Εὐρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου μία κεντρικὴ ὑπηρεσία πληροφόρησης καὶ συντονισμοῦ τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν ὥστε νά παρακολουθοῦνται οἱ διασυνοριακὲς δραστηριότητες τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ νά διευκολυνθῆ ἐνδεχομένως ἡ ἐργασία ἐνημερώσεως σέ κρατικὸ ἐπίπεδο. Καθ' ὃ δὲ μέτρο πρόκειται γιὰ ἀξιόποινες πράξεις, ἡ ἀνταλλαγή πληροφοριῶν μπορεῖ καὶ πρέπει νά γίνῃ μέσῳ τῆς Europol.

ΙΔ) Ζητεῖται ἀπὸ τὴν Γερμανικὴ κυβέρνησι νά ἐπιδιώξῃ ἐνοποίηση τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἔναντι τοῦ φαινομένου τῶν «νέων θρησκευτικῶν καὶ ἰδεολογικῶν κοινοτήτων καὶ ψυχο-ὀμάδων», σέ πανευρωπαϊκὸ ἐπίπεδο.

ΙΕ) Σχετικὰ εἰδικῶς μέ τὸν ἀποκρυφισμό καὶ τὸν σατανισμό, προτείνει ἡ Ἐπιτροπὴ:

α) Ἐκδηλώσεις ἐνημερώσεως διδασκάλων, καθηγητῶν, εκπαιδευτικῶν καὶ πολλαπλασιαστῶν μηνυμάτων ἐν γένει, σέ σχολεῖα, κέντρα νεότητος, κέντρα ἀστυνομικῆς ἐκπαίδευσσεως ἢ ἐπιμορφώσεως, μέ ἰδιαίτερη ἀναφορὰ εἰς τίς ταχέως μεταβαλλόμενες μορφές κουλτούρας πού εἰσάγονται στὴ νεολαία, ἢ ἀκόμη καὶ στοὺς ἐνηλίκους.

β) Χῶροι γιὰ νέους μέ ἀξιόλογες καὶ ἔχουσες νόημα προσφορὲς γιὰ τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους,

γ) Δημιουργία ἐξειδικευμένων διοικητικῶν ὀργάνων καὶ ὑπαλλήλων σχετικὰ μέ ἐγκλήματα πού προέρχονται ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καὶ τοῦ σατανισμοῦ.

δ) Συνεχῆς ἐκτίμησι καὶ ἐπανεκτίμησι τῶν δεδομένων σχετικὰ μέ τὸν χῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καὶ τοῦ σατανισμοῦ, πού συγκεντρώνουν οἱ ἀστυνομικὲς ἀρχὲς ἀντιμετωπίσεως τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος.

ε) Στὸν χῶρο τῆς ἐμπορευματοποιήσεως τῶν σχετικῶν μέ ἀποκρυφισμό καὶ σατανισμό προσφορῶν, ἢ ὑπάρχουσα γερμανικὴ νομοθεσία εἶναι ἱκανοποιητικὴ καὶ μέ τὴν υἱοθέτησι τοῦ νόμου περὶ τῆς βοηθείας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι καταστάσεων τῆς ζωῆς, θά πληρωθοῦν τὰ ὑπάρχοντα κενὰ τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας.

στ) Ἐν γένει τό κράτος πρέπει νά μεριμνήσῃ ὥστε νά μήν φθάσουν οἱ ἄνθρωποι σέ ἀπομόνωση, σέ κατάσταση ἀβοηθησίας, καί πρό παντός στήν ἀνεργία, γιατί ἄλλοιῶς δημιουργοῦνται ἐπιθυμίες, ἀγωνίες, ἀγχη, ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, τά ὅποια ἔρχεται νά καλύψῃ ἡ γοητεία τοῦ ἀποκρυφισμοῦ.

ζ) Πρέπει νά συνεχισθῇ ἡ ἔρευνα τῶν αἰτιῶν συμμετοχῆς σέ ἀπόκρυφες πρακτικές.

ΙΣΤ) Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νά ἀναλάβῃ ἡ «Γερμανική Ἐρευνητική Κοινότητα» (Deutsche Forschungsgemeinschaft) τῆς Βόννης μιά διεπιστημονική σύνδεση ἐρεύνης χωρίζοντας τά γνωστικά πεδία εἰς

- α) νέες θρησκευτικές καί ἰδεολογικές κοινότητες
- β) ψυχο-ομάδες ἢ ψυχο-λατρεῖες σήμερα καί
- γ) ἐσωτερισμός τῆς νέας ἐποχῆς καί «ἐλεύθερη» πνευματικότητα σήμερα.

Στό ἐρευνητικό πρόγραμμα πρέπει νά λάβουν μέρος κοινωνιολόγοι, ἐπιστήμονες πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν, θεολόγοι, θρησκευτολόγοι, γιατροί, νομικοί. Σκοπός πρέπει νά εἶναι ἡ ἐγκαθίδριση ἢ ἡ ἐντατικοποίηση τῆς βασικῆς ἐρεύνης στά ἐν λόγω πεδία. Ὅμοια ἐρευνητική δράση πρέπει νά ἐνισχυθῇ ἀπό τά κρατίδια στά Πανεπιστήμια.

Ἰδιαιτέρως τονίζει ἡ Ἐπιτροπή τήν ἀνάγκη ἐρεύνης καί ἐμβαθύνσεως στά ἐξῆς σημεία:

- Παιδαγωγικές ἀντιλήψεις γιά τήν ἐνημέρωση καί πρόληψη ἐντός καί ἐκτός τοῦ συστήματος ἐκπαιδεύσεως.
- Ψυχολογικές καί κοινωνικοθεραπευτικές ἀντιλήψεις γιά παροχή συμβουλῶν καί γιά ἀποκατάσταση διγόντων.
- Νομική διεκρίνιση πολύ μεγάλου ἀριθμοῦ νομικῶν θεμάτων πού ἀναφύονται στήν πράξη.
- Κοινωνιολογικές ἀντιλήψεις γιά τήν ἐπικοινωνία μέ ριζοσπαστικές κοινότητες, γιά τήν προώθηση τῆς ἐνσωματώσεώς τους στήν κοινωνία καί τῆς ἀπαμβλύνσεως τῶν συγκρούσεων («Konfliktmanagement»),
- Ἐκτίμηση μετά ἀπό ἐπισταμένη ἔρευνα τῆς ἀποτελεσματικότητος ἢ μή τῶν συμβατικῶν καί τῶν μή συμβατικῶν θεραπευτικῶν διαδικασιῶν.
- Ἐρευνα ἐπί τοῦ θέματος «ἀντιμετώπιση καταστάσεων τῆς ζωῆς», στήν ἰατρική, τήν ψυχολογία καί ἄλλες ἐπιστήμες πού ἀσχολοῦνται μέ τήν θεραπεία.

- Διεπιστημονική έρευνα για την δυναμική σε κινδύνους που προκαλούνται από τον συνδυασμό επίθετικών και ψυχολογικώς αποτελεσματικών μεθόδων ή τεχνικών προς οργανισμούς και προδιαθέσεις ευπαθών ατόμων.
- Έπιδημιολογικές σπουδές περί της συχνότητας της προσφυγής εις ψυχολογικώς αποτελεσματικές ή άλλοιουσες την συνείδηση μεθόδους ή μέτρα, καθώς και περί των παρενεργειών τέτοιων μεθόδων ή μέτρων.
- Έρευνα για την κοινωνική, ήθική και δικαιοτική αποτίμηση των εκλογικευμένων και ακόμη και δι' ειδικών εργαλείων παρεχομένων τρόπων διαμορφώσεως της προσωπικότητας.
- Έρευνα περί της διαδόσεως και εξαπλώσεως μή σοβαρών προσφορών για την εξέλιξη της προσωπικότητας και την αλλαγή της προσωπικής συμπεριφοράς εις τον χώρο της επαγγελματικής επιμορφώσεως, καθώς και περί των αιτίων ένεκα των οποίων επιχειρήσεις έλκονται εις την αποδοχή τέτοιων μή σοβαρών προσφορών για τους εργαζομένους τους.
- Έρευνα περί της καταστάσεως των παιδιών σε νεοφανείς αίρέσεις, τόσον ὅσον ἀφορᾷ την εκπαίδευσή τους ὅσο και τίς καταστάσεις ζωῆς που ἔχουν νά αντιμετωπίσουν μεγαλώνοντας μέσα σε τέτοιες οργανώσεις.
- Έρευνα του φαινομένου της «τελετουργικῆς κακοποιήσεως».
- Οικονομικές έρευνες περί των ἐπιπτώσεων στην οικονομία ἀπό την δράση των νεοφανῶν αἰρέσεων.
- Έπεξεργασία των ἀλλοδαπῶν ρυθμίσεων περί του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, περί της οικονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως σχέσεων ἐξαρτήσεως ἢ περί καταχρήσεων ἐκ σχέσεων ἐξαρτήσεως.
- Διεπιστημονική έρευνα περί του κατά πόσον θά μπορούσε ὄχι μόνο νά ὑπάρχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως του ζημιωθέντος ἀπό τον παρασχόντα εις αὐτόν βοήθεια για θεραπεία ἢ για ἀντιμετώπιση καταστάσεων ζωῆς, ἐκ της ὁποίας ὅμως βοήθειας προέκυψε ζημία του, ἀλλά ειδικώτερα, μήπως θά μπορούσε μέ βάση τά πορίσματα της ἐπιστήμης περί τυπικῶν κατηγοριῶν χρήσεως ἐπικίνδυνων ψυχολογικῶν τεχνικῶν, νά εἰσαχθῆ τεκμήριο ἀποδείξεως ὅτι ἂν χρησιμοποιήθηκαν τέτοιες ψυχολογικῶς αποτελεσματικῆς μέθοδοι, τότε τεκμαίρεται κατ' ἀρχήν ὅτι την ζημία προκάλεσε ὁ θεραπευτής ἢ βοηθός ἢ σύμβουλος ζωῆς,
- Διεπιστημονική έρευνα στον χώρο των ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν ἐπί του φαινομένου των «πυραμιδοειδῶν παιγνιδιῶν» και ειδικώτερα περί των κινδύνων ἀπό αὐταρχικῶς οργανωμένες δομές μέ οικονομικούς σκοπούς, καθώς και ἀπό την ἐφαρμογή τεχνικῶν ψυχολογικῆς και κοινωνικῆς ἐπηρεοῆς ἐπί της συμπεριφοράς του ἀνθρώπου.

ΙΖ) Πρέπει με συνεργασία δημοσίων και εξειδικευμένων στο ζήτημα ιδιωτικών φορέων, να καταστή διαφανής ή «ψυχο-αγορά».

ΙΘ) Κατά την Έπιτροπή, πρέπει να επιδιωχθῆ ἡ ἀμβλυνσις τῶν συγκρουσιακῶν καταστάσεων πού προκαλοῦνται μεταξύ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, σκοπός πού μπορεῖ νά ἐπιδιωχθῆ ἀπό τήν λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος (πρόταση Α), ὡς «μεσολαβητοῦ μεταξύ συγκρουομένων μερῶν».

Κ) Ἡ Έπιτροπή ζητᾶ, κάθε δύο χρόνια, νά ὑποβάλλεται ἀπό τήν γερμανική Κυβέρνηση ἔκθεση στό Γερμανικό Κοινοβούλιο σχετικά μέ τήν ἐφαρμογή τῶν προτεινομένων ἀπό τήν Έπιτροπή μέτρων.

Μετά ἀπό τά ἀνωτέρω, θά δοῦμε τά λοιπά στοιχεῖα πού περιέχει ἡ ἔκθεση τῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων ἐπιτροπῆς τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου, μέσα ἀπό τό πρῖσμα τῆς κριτικῆς ἀποτιμήσεώς της.